

מסכת אבות

פרק ד משנה א

בָּן זֹמֵא אוֹמֵר, אִיֶּהוּ חַכְם, הַלּוֹמֵד מִכֶּל אָדָם, שֶׁנְאָמֵר (תְּהִלִּים
קִיט) מִכֶּל מַלְמָדִי הַשְׁפֵלָתִי כִּי עֲזֹזָתִיךְ שִׁיחָה לִי. אִיֶּהוּ גָּבוֹר,
הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרָרָו, שֶׁנְאָמֵר (מִשְׁלֵי טז) טֻוב אָרָךְ אָפִים מְגֻבָּר
וּמְשֻׁלְבָרִיוּמְלִיכָד עִיר. אִיֶּהוּ עַשְׂרִיר, הַשְׁמִמָּה בְּחַלְקָו, שֶׁנְאָמֵר
(תְּהִלִּים קכח) יִגְעַץ כְּפִיקָה כִּי תָאַכֵּל אַשְׁרִיךְ וְטוֹב לְהָ. אַשְׁרִיךְ
בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְטוֹב לְהָ, לְעוֹלָם הַבָּא. אִיֶּהוּ מְכַבֵּד, הַמְּכַבֵּד אֶת
הַבָּרוּאָת, שֶׁנְאָמֵר (שְׁמוֹאֵל א' ב') כִּי מְכַבֵּדִי אַכְבֵּד וּבְזִי יִקְלֹו: